

lig nok, saa forekommer det mig, at denne Befragelse ogsaa er meget ubesøiet. Jeg kan maaskee see Sagen noget partist, idet jeg jo ikke kan fragaae det nære Forhold, hvort jeg staaer til Finantsbestyrelsen, isølge hvilket jeg maaskee kan være tilbørlig til at overvurdere Hurtigheden; men i alt Fald vil jeg vist ikke i den Retning gjøre mig skyldig i Noget, der kan ligne den Undervurdering, som fra andre Sider finder Sted. Jeg skal bede om, at Thinget vil erindre, hvad der foreligger offentlig, at det først er i Begyndelsen af denne Maaned — førend den Tid begyndte jo Krisen ikke at vise sig her i Kjøbenhavn — at der blev andraget om Understøttelse hos Regjeringen. Der var tidligere ikke Tale om, at nogen af de Autoriteter, der særlig maae antages at have deres Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold, ansaae det nødvendigt at gjøre Skridt for at faae Hjælp af Regjeringen. Det var først efter, at Forholdene fra Hamborg havde forplautet sig til Kjøbenhavn, at der foretoges Skridt for at bevæge Regjeringen til at tage Forholdsregler. Der blev da strax tilfagt Banken et Laan paa 1 Million, og jeg føler til for Juldstandigheds Skyld, hvilket ogsaa foreligger Offentligheden, at der var allerede langt tidligere fra Finantsministeriets Side stillet til Bankens Disposition omtrent 600,000 Rbd. i en Bancobeholdning, som inde stod i Banken. Dette første Tilbud fra Finantsernes Side blev hurtig fulgt af et andet, da Andragenderne bleve saa at sige daglige. Det ene Andragende afløste det andet og ligesaa hurtig kom ogsaa Svarene og de tilsvarende Forholdsregler fra Regjeringens Side. Der blev altsaa endvidere tilfikket Banken $1\frac{1}{2}$ Million; dernæst er der endnu ved en Foranstaltning, der vel ikke directe udgik fra Mon-

arkiets Finantsbestyrelse, men fra Indenrigsministeriet, stillet omtrent $\frac{1}{2}$ Million til Disposition i et særligt Diemed ved en Lov, som er passeret begge Thing. Lægges jeg dette sammen, bliver det ialt et Beløb af 3 Millioner, og plus de 600,000 Rbd., der allerede inde stod i Banken, 3,600,000 Rbd. Jeg troer, at naar en saa betydelig Sum er gaaet over fra Statens Beholdning i Bankens og dertilgjennem, som man maa formode, kommet Bedkommende til gode paa bedste Maade, er det en ret klækkelig Understøttelse, som i saa kort Tid har fundet Sted. Dette vilde ikke have været muligt, hvis de finantsielle Forhold ei for Eiden havde været af en særegen Art; man kan naturligtviis ikke vente, at Finantsbestyrelsen mere end nogen anden Autoritet kan fremtrylle Penge, den maa ogsaa staae dem tilveie paa en naturlig Maade; men det er jo heldigt, at Forholdene have stillet sig saaledes, at Finantserne have seet sig istand hertil — hvilke Omstændigheder der have bevirket dette, skal jeg imidlertid ikke her gaae ind paa. Jeg skal blot bemærke, at det Beløb, jeg omtaler, er næsten ganske afleveret og vil ialfald være det i de første Dage. Dertil kommer endelig det Tilbud, som her foreligger, og som kan effectueres i saa kort Tid, man ønsker, saasnart Loven er gaaet igjennem, hvorved der yderligere stilles henimod 3 Millioner til Disposition, saaledes at det hele Beløb bliver omtrent 6^{1/2} Million. Det forekommer mig derfor, at der er gjort temmelig store Anstrengelser for at faae klækkelige Beløb tilveiebragte, og at man maaskee snarere burde undre sig over, at det var muligt i en mindre Stat som vor, at tilveiebringe disse i saa kort Tid, end til at undre sig over, at det er skeet med saa stor Langsomhed.